

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1636

гр. Пловдив, 05.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разглежда докладваното от Величка П. Белева Въззивно частно гражданско дело № 20225300501707 по описа за 2022 година

Производство по чл. 274 ал. 1 т. 2 вр. чл. 248 ал. 3 от ГПК, образувано по частна жалба на Адвокатско дружество „Гърбев „, Булстат 115895125 срещу Определение № 5980/02.06.2022 г. по гр.д. № 11120/2021 г. на РС – Пловдив **в частта**, с която е оставена без уважение молба вх. № 39 491/17.05.2022 г. за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните, съставляващи адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 от ЗА като на дружеството се присъди и допълнително такова в размер на 720 лв. – с ДДС.

Поддържаните оплаквания са за неправилност на определението в обжалваната негова част, искането - за отмяна в тази му част и постановяване на съдебен акт за присъждане на исканите още 720 лв. – възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 от ЗА.

Ответното по молбата търговско дружество Агенция за събиране на вземания ЕАД, ЕИК 203670940 е депозирал отговор за неоснователност на частната жалба.

Съдът установи следното:

Частната жалба е допустима – в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, внесена е дължимата ДТ, изпълнена е процедурата по чл. 276 от ГПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение № 1553/10.05.2022 г., пост. по гр.д. № 11 120/2021 г. на РС – Пловдив е отхвърлен предявеният от „ Агенция за събиране на вземания „, ЕАД, ЕИК 203670940 срещу Г. М. П., ЕГН – ***** иск с правно основание чл. 422 от ГПК – за признаване за установено че П. дължи на дружеството сумата **469, 63 лв.** – главница по Договор за заем GrediHome №

1192 – 00051894 от 17.04.2019 г.; сумата **138, 08 лв.** – произтичаща от същия договор възнаградителна лихва за периода 09.08.2019 г. – 24.03.2018 г. и сумата **73,61 лв.** – обезщетение за забава за вземанията по договора за заем за периода 07.08.2019 г. – 04.02.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.02.2021 г. до окончателното изплащане – за които вземания в полза на ищцовото дружество издадена по ч.гр.д. № 2183/2021 г. на РС – Пловдив Заповед за изпълнение на парично задължение № 2828/19.03.2021 г. по чл. 410 от ГПК и съответно на този резултат на Адвокатско дружество „ Гърбев „ , Булстат 115895125 - осъществявало безплатно процесуалното представителство на ответника П. на основание чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА, са присъдени – на основание чл. 38 ал. 2 от ЗА, възнаграждения в размер на 360 лева с ДДС за исковото производство и 60 лв. с ДДС за заповедното производство за подаденото възражение по чл. 414 от ГПК.

Решението е влязло в сила като необжалвано, като в срока за обжалването му АД „ Гърбев „ е депозирало молба за неговото изменение в частта за разноските, като е формулирано искане на дружеството да се присъди възнаграждение за исковото производство в размер на още 720 лв. с ДДС, тъй като исковите, по които е осъществявало безплатната защита са три и с оглед чл. 2 ал. 5 от Наредба № 1/9.7.2004 г. възнаграждение се следва за всеки от обективно съединените искове, а с оглед цената на всеки от тях дължимото се в случая възнаграждение е по 360 лв. с ДДС / чл. 7 ал. 2 т. 1 от Наредба № 1/9.7.2004 г. /, или общо 1 080 лв. / с ДДС /, съответно неправилно съдът е определил общо възнаграждение и по трите иска в размер на 360 лв. с ДДС.

С Определението – предмет на настоящата въззивна проверка, съдът е оставил молбата без уважение, като е приел че съгласно практика на ВКС / Определение № 533/30.10.2017 г. по ч.т.д. № 1649/2017 г., I т.о., но не само / в хипотеза на обективно съединени искове материалния интерес съвпада със сбора от цената на отделните искове, и на база този сбор се определя и дължимото се адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от ЗА – както в случая е постановено с решението, чието изменение по чл. 248 от ГПК се иска. Приел е още че както главната, така и акцесорните претенции за лихви / възнаградителна и за забава / произтичат от едно и също материално правоотношение – договора за заем, като и в случая присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 от ЗА по всеки иск би било в размер надвишаващ сбора на исковите суми и като така искането за такова присъждане на основание чл. 2 ал. 5 от Наредба № 1/9.7.2004 г. представлява злоупотреба с право.

В частната жалба адвокатът поддържа всички въведени в молбата по чл. 248 от ГПК възражения – изложени по горе, а изводите на съда в противна насока са - според жалбоподателя, необосновани и формирани в противоречие с материалния закон. Настоява се – по казаните доводи, че

възнаграждението по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 от ЗА следва да е в размер на 1 080 лв. / с ДДС /, съответно че за него се дължат още 720 лева.

В отговора по чл. 276 от ГПК се поддържат възведените в отговора по чл. 248 ал. 2 от ГПК възражения / които районният съд не е коментирал/ и исканите във връзка с тях доказателства, а именно че възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от ЗА не се дължи в случая, тъй като за ответника по спора П. не е установено по делото да е налице основанието по чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА – същият да е материално затруднено лице. Поддържа се още възнаграждението по чл. 38 ал. 2 от ЗА по отношение на размера да е правилно определено по изложените от първоинстанционния съд доводи.

Настоящата инстанция намира за правилно обжалваното определение по изложените в него доводи, които напълно споделя и към които препраща. Макар в настоящия случай да се касае до три обективно кумулативно съединени иска, не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 от ЗА за всеки от тях – както неоснователно поддържа частния жалбоподател, тъй като и трите иска / главен и два акцесорни / се основават на облигационни отношения, произтичащи от един и същ юридически факт – договора за заем от 17.04.2019 г.. В този случай, цената на иска по смисъла на чл. 68 от ГПК – той и материалния интерес по смисъла на чл. 7 ал. 2 от Наредба № 1/9.7.2004 г. е сбора от цената на обективните кумулативно съединени иски. Прилагане правилото на чл. 2 ал. 5 от Наредбата в случая би довело и до присъждане на възнаграждението по чл. 38 ал. 2 от ЗА в размер надвишаващ сбора на исковите суми и като така и до злоупотреба с права – както правилно е приел районния съд. В тази насока следва да се има предвид и че нормата на чл. 2 ал. 5 от Наредба № 1/9.7.2004 г. постановява че възнаграждение се дължи за всеки иск поотделно, но в зависимост от вида и броя на предявените иски – кумулативно, като в случая освен че /както се каза по горе/ исковите произтичат от едно и също материално правоотношение, еднаква е и осъществяваната по тях защита – предвид общо възведения и по трите иска довод за тяхната неоснователност / недействителност на договора - от който произтичат и вземанията по всеки от исковите, и заплащането на чистата стойност на кредита/, съответно липсата на възведени самостоятелни доводи за неоснователност на акцесорните претенции. Освен това при оказана безплатна адвокатска помощ присъденото възнаграждение не съставлява присъждане на разноски по смисъла на чл. 78 от ГПК, а обезщетение за положения от адвоката труд, основан на принципа за неговата възмездност.

В горния смисъл и поддържаното в отговора по чл. 276 от ГПК възражение, което е основателно.

За пълнота следва да се отбележи че е неоснователно второто поддържано от ответника по частната жалба възражение за недължимост на възнаграждение на адвоката по основание – поради липса на доказателства страната, на която е предоставена безплатната правна помощ, да е материално

затруднено лице. Налице е трайно установена съдебна практика / Определение № 163/13.06.2016г. на ВКС, I г.о. по ч.гр.д. № 2266/2016 г., Определение № 515/2.10.2015 г. на ВКС, I т.о. по ч.т.д. № 2340/2015 г. и др./, според която достатъчно доказателство за наличие на хипотеза на чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА е подписания между страната и процесуалния ѝ представител - адвокат договор за безплатна правна защита на посоченото основание. Противната страна – като задължена за възнаграждението на адвоката в зависимост от изхода на спора, разполага с процесуалната възможност да оспори материалната затрудненост на лицето, като при заявено такова оспорване върху нея лежи доказателствената тежест да установи липсата на предпоставките по чл. 38 ал. 1 т.1-3 от ЗА, включително и в производство по чл. 248 от ГПК. В случая искането за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от ЗА е заявено още с отговора на ИМ, като към отговора е представен и договорът за безплатна правна защита на основание чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА и наличието на посоченото за нея основание – материална затрудненост на ответника, не е оспорено от ищцовото дружество до приключването на основното първоинстанционно производство, нито е иницирано от ищцовото дружество производство по чл. 248 от ГПК досежно присъденото с решението на основание чл. 38 ал. 2 от ЗА възнаграждение на адвоката, в тази му част то е влязло в сила. Ето защо искането е по основание доказано, настоящия спор е само досежно неговия размер. Възражения в горната насока биха могли да се заявяват и досежно размера, но в случая поради неоснователност на искането за присъждане на претендираните още 720 лв. на казаното по горе друго основание е безпредметно разглеждането на тези възражения, съответно събиране на поисканите за тях доказателства.

Предвид изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение частната жалба на Адвокатско дружество „ Гърбев „, Булстат 115895125 срещу Определение № 5980/02.06.2022 г. по гр.д. № 11 120/2021 г. на РС – Пловдив **в частта**, с която е оставена без уважение молба вх. № 39 491/17.05.2022 г. за изменение на постановеното по делото Решение № 1553/10.05.2022 г. в частта за разноските, съставляващи адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 от ЗА чрез присъждането на АД „ Гърбев „, на адвокатско възнаграждение в размер на още 720 лв. – с ДДС.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____